Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

22 ноември 2012 година*

„Обжалване — Дъмпинг — Регламент (ЕО) № 121/2006 — Внос на стоманени въжета и кабели с произход, inter alia, от Индия — Решение 2006/38/ЕО — Регламент (ЕО) № 384/96 — Член 8, параграф 9 — Гаранции, предложени във връзка с антидъмпинговата процедура“

По дело C-552/10 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 19 ноември 2010 г.,

Usha Martin Ltd, установено в Колката (Индия), за което се явяват V. Akritidis и E. Petritsi, dikigoroï, както и от F. Crespo, avocat,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Съвет на Европейския съюз, за който се явява г-н B. Driessen, в качеството на представител, подпомаган от G. Berrisch, Rechtsanwalt и г-жа N. Chesaites, barrister,

Европейска комисия, за която се явяват г-н T. Scharf и г-н S. Thomas, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ответници в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-жа R. Silva de Lapuerta, изпълняваща длъжността председател на трети състав, г-н K. Lenaerts, г-н G. Arestis (докладчик), г-н J. Malenovský и г-н T. von Danwitz, съдии,

генерален адвокат: г-н P. Cruz Villalón,

секретар: г-жа A. Impellizzeri, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 3 май 2012 г.,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

* Език на производството: английски.

Решение

1 Със своята жалба Usha Martin Ltd иска от Съда да отмени Решение на Общия съд на Европейския съюз от 9 септември 2010 г. по дело Usha Martin/Съвет и Комисия (T-119/06, Сборник, стр. II-4335, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което последният е отхвърлил неговата жалба за отмяна, от една страна, на Решение 2006/38/ЕО на Комисията от 22 декември 2005 година за изменение на Решение 1999/572/ЕО на Комисията за приемане на гаранции, предложени във връзка с антидъмпинговата процедура относно вноса на стоманени телени въжета и кабели с произход, inter alia, от Индия (ОВ L 22, 2006 г., стр. 54; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 44, стр. 164, наричано по-нататък „спорното решение“), и от друга страна, на Регламент (ЕО) № 121/2006 на Съвета от 23 януари 2006 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1858/2005 относно въвеждане на окончателни антидъмпингови мита върху вноса на стоманени въжета и кабели с произход, inter alia, от Индия (ОВ L 22, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 44, стр. 136) (ОВ L 22, стр. 1, наричан по-нататък, „спорният регламент“).

Правна уредба

2 Разпоредбите относно налагането на антидъмпингови мерки в Европейския съюз се съдържат в Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 56, 1996 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 12, стр. 223), изменен с Регламент (ЕО) № 461/2004 на Съвета от 8 март 2004 година (ОВ L 77, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 34, стр. 171, наричан по-нататък „основният регламент“).

3 Член 8 от основния регламент, озаглавен „Гаранции“, предвижда в параграфи 1, 7 и 9:

„1. „При условие че е направено временно определение за дъмпинг и вреди, Комисията може да приеме предложение за удовлетворителна доброволна гаранция, предложена от износителя да преразгледа цените си или да прекрати износа на дъмпингови цени, в случай че след специални консултации с Консултативния комитет, Комисията е в достатъчна степен убедена, че по този начин вредоносният ефект на дъмпинга би бил отстранен. В такъв случай и доколкото подобна гаранция е в сила, временните мита, наложени от Комисията съгласно член 7, параграф 1 или окончателните мита, наложени от Съвета съгласно член 9, параграф 4 според случая, не се отнасят до вноса на разглеждания продукт, произведен от дружествата, посочени в решението на Комисията за приемане на гаранциите, с последващите му изменения. Увеличението на цените в резултат от тези гаранции не е повече от необходимото да се отстрани дъмпинговия марж и те следва да са по-ниски от дъмпинговия марж, ако такова увеличение е достатъчно да се отстранят вредите за производството на Общността“.

[…]

7. Комисията изисква от всеки износител, чиято гаранция е приета, да предоставя периодична информация относно изпълнението ѝ и да разрешава проверка на данните, свързани с нея. Неспазването на тези изисквания се счита за нарушаване на гаранцията.

[…]

9. При неизпълнение на гаранцията или нейното оттегляне от която и да е страна по гаранцията, или в случай на оттегляне на приемането на гаранцията от страна на Комисията, приемането на гаранцията, след консултации, се оттегля с решение или с регламент на Комисията, в съответствие с изискванията, и временното мито, наложено от Комисията

съгласно член 7 или окончателното мито, наложено от Съвета съгласно член 9, параграф 4 автоматично се прилагат, при условие, че на съответния износител (освен когато той сам е оттеглил гаранцията) е предоставена възможността за отправяне на коментар.

Всяка заинтересована страна или държава членка може да подаде информация, посочваща prima facie доказателство за неизпълнение на гаранцията. Последващата оценка относно това дали е налице неизпълнение се взема по правило в срок от шест месеца, но не по-късно от девет месеца след представянето на обоснованото искане. Комисията може да поиска съдействие от компетентните власти в държавите членки при контрола на гаранциите“.

Обстоятелства, предхождащи спора

4 Обстоятелствата, предхождащи спора, са изложени в точки 2—19 от обжалваното съдебно решение, както следва:

„2 Жалбоподателят Usha Martin Ltd е дружество, учредено съгласно индийското право, което произвежда стоманени въжета и кабели и ги изнася по-специално за Европейския съюз. Жалбоподателят и дружество Wolf създават съвместното предприятие Brunton Wolf Wire & Ropes, установено в Дубай (Обединени арабски емирства). Brunton Wolf Wire & Ropes също произвежда стоманени въжета и кабели, които изнася за Европейския съюз.

3 На 12 август 1999 г. Съветът на Европейския съюз приема Регламент (ЕО) № 1796/1999 на Съвета от 12 август 1999 година относно налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху внос на стоманени въжета и кабели, произведени в Китайската народна република, Унгария, Индия, Мексико, Полша, Южна Африка и Украйна, и прекратяване на антидъмпинговата процедура по отношение на вносни стоки с произход в Република Корея (ОВ L 217, 1999 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 19, стр. 189).

[…]

5 Индивидуалният размер на антидъмпинговото мито, наложено на жалбоподателя в съображение 86 от Регламент № 1796/1999, както и в член 1, параграф 2 от него, е 23,8 %. Съгласно член 2 от Регламент № 1796/1999 стоманените въжета и кабели, изнасяни от дружества, които са предложили приети впоследствие от Европейската комисия гаранции, сред които е и жалбоподателят, са освободени от разглежданото антидъмпингово мито.

6 С предложената съгласно член 8, параграф 1 от основния регламент гаранция жалбоподателят по-конкретно се ангажира да спазва минималните цени, определени за износа на стоманени въжета и кабели за Европейския съюз, за да се осигури отстраняването на вредоносните последици от дъмпинга.

7 Жалбоподателят също така се ангажира при всяка продажба на разглеждания продукт да се издава съобразена с гаранцията фактура (наричана по-нататък „съобразената с гаранцията фактура“), т.е. която съдържа информацията, описана в приложение VI към гаранционното споразумение (точка 4.1 от гаранционното споразумение). Съгласно точка 4.2 от гаранционното споразумение жалбоподателят се задължава да не издава съобразени с гаранцията фактури за „продукти, които не са обхванати от гаранцията“. Според точка 4.3 от гаранционното споразумение на жалбоподателя му „е известно обстоятелството, че ако се окаже, че е издал съобразени с гаранцията фактури, които нарушават клаузите на [посоченото] гаранционно споразумение, Комисията може да обяви направената от [жалбоподателя] декларация за съответствие на разглежданата фактура за невалидна и

съответно да уведоми компетентните митнически органи на държавите членки, като се запазва възможността за общностните институции да вземат всички мерки, предвидени [в точка] 8 от [споменатото] гаранционно споразумение“.

8 Жалбоподателят освен това поема ангажимент всяко тримесечие да уведомява Комисията в подробни доклади съгласно изискваните технически спецификации за всички продажби на стоманени въжета и кабели в Европейския съюз, включително за продажбите на стоманени въжета и кабели, които не са обхванати от гаранцията, както и да сътрудничи на Комисията, предоставяйки ѝ цялата информация, която тя счита за необходима с цел да се осигури спазването на гаранцията (точка 5 и приложения II, III, IV и V към гаранционното споразумение).

9 В допълнение, съгласно точка 6 от гаранционното споразумение жалбоподателят се задължава да не заобикаля разпоредбите на гаранционното споразумение, например като не сключва, пряко или косвено, компенсаторни споразумения с клиенти в Европейския съюз.

10 На последно място, озаглавената „Нарушения или оттегляне“ точка 8 от гаранционното споразумение предвижда, че:

„На [жалбоподателя] е известно обстоятелството, че при спазване на предвиденото [в точка] 8.3:

— нарушаването на настоящата гаранция или липсата на сътрудничество с Комисията […] при контрола за спазване на посочената гаранция ще се счита за нарушение на тази гаранция; това включва непредставянето в определените срокове на докладите, изисквани съгласно [точка] 5, освен при форсмажорни обстоятелства;

— ако Комисията има основания да счита, че гаранцията е нарушена, тя […] има право незабавно да наложи временно антидъмпингово мито въз основа на най-достоверната налична информация, съгласно член 8, параграф 10 от основния регламент;

— съгласно член 8, параграф 9 от основния регламент, когато гаранцията е нарушена или е оттеглена от Комисията […] или от [жалбоподателя], може да се наложи окончателно антидъмпингово мито въз основа на фактите, установени при довелото до предоставяне на гаранцията разследване, при условие че [жалбоподателят] е имал възможността да отправи коментар, освен ако той самият е оттеглил гаранцията“.

[…]

12 С Решение 1999/572/ЕО от 13 август 1999 година за вземането на мерки, предложени във връзка с антидъмпинговите действия по отношение на вноса на стоманени въжета и кабели от Китайската народна република, Унгария, Индия, Република Корея, Мексико, Полша, Южна Африка и Украйна (ОВ L 217, стр. 63; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 19, стр. 202), Комисията по-специално приема предложената от жалбоподателя гаранция.

13 При разследване с цел да се провери дали се спазва гаранцията, съгласно точки 5.1 и 5.4 от гаранционното споразумение, през януари и февруари 2005 г. служители на Комисията посещават обектите на жалбоподателя в Индия и в Обединените арабски емирства.

14 С писмо от 12 май 2005 г. Комисията уведомява жалбоподателя, че след проведеното от нея разследване тя установява, че същият е нарушил гаранцията трикратно и поради това тя предвижда да оттегли приемането на гаранцията.

15 С писма от 20 май, 29 август и 6 септември 2005 г. жалбоподателят излага съображенията си относно установеното неизпълнение на гаранцията и предвижданото оттегляне на нейното приемане от страна на Комисията.

16 На 8 ноември 2005 г. Съветът приема Регламент (ЕО) № 1858/2005 за въвеждане на окончателни антидъмпингови мита върху вноса на стоманени въжета и кабели с произход от Китайската народна република, Индия, Южна Африка и Украйна след преразглеждане в съответствие с член 11, параграф 2 от основния регламент (ОВ L 299, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 43, стр. 113). С този регламент Съветът приема, че въведените с Регламент № 1796/1999 антидъмпингови мерки, приложими за вноса на разглеждания продукт с произход, inter alia, от Индия, трябва да продължат да действат за период от още пет години.

17 Със [спорното] решение Комисията решава да оттегли приемането на предложената от жалбоподателя гаранция във връзка с вноса на стоманени въжета и кабели и вследствие на това да измени Решение 1999/572, с което е приета гаранцията. Същевременно на 23 декември 2005 г. Комисията представя предложение за регламент на Съвета за оттегляне на приемането на гаранцията и за налагане на жалбоподателя на окончателни антидъмпингови мита (документ COM (2005) 541 окончателен).

18 В спорното решение Комисията установява три случая на нарушение на гаранцията. На първо място, от проверката на счетоводните документи на жалбоподателя става ясно, че значителни количества от разглеждания продукт, които не са обхванати от гаранцията, не са били включени в изпращаните от жалбоподателя на Комисията тримесечни доклади за продажбите, обратно на предвиденото в точка 5.2 и в първа алинея от приложение IV към гаранционното споразумение. На второ място, Комисията установява, че въпросните стоки са били продавани от жалбоподателя в нарушение на точки 4.2 и 4.3 от гаранционното споразумение на свързаните с последния вносители, установени в Обединеното кралство и Дания, и са били включвани в съобразените с гаранцията фактури. На трето място, проверката в обектите на Brunton Wolf Wire & Ropes в Дубай показва, че някои стоманени въжета и кабели са били изнасяни от Обединените арабски емирства за Европейския съюз и декларирани като стоки с произход от Обединените арабски емирства, макар всъщност да са с индийски произход.

19 Така на 23 януари 2006 г. Съветът приема [спорния] регламент. Съгласно член 1 от [спорния] регламент жалбоподателят отпада от списъка на дружествата, които са освободени от окончателни антидъмпингови мита. Поради това окончателното антидъмпингово мито в размер на 23,8 %, наложено на жалбоподателя по силата на съображение 86 и на член 1, параграф 2 от Регламент № 1796/1999, чието действие е удължено с член 1, параграф 2 от Регламент № 1858/2005, се прилага за вноса на разглеждания продукт, който жалбоподателят произвежда и изнася за Европейския съюз“.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

5 На 19 април 2006 г. жалбоподателят подава жалба в секретариата на Общия съд, с която иска, от една страна, отмяната, доколкото тези правни актове на Съюза се отнасят до него, на решението, както и на спорния регламент, и от друга страна, осъждането на Съвета и на Комисията да заплатят съдебните разноски.

6 В подкрепа на своята първоинстанционна жалба жалбоподателят е изтъкнал две основания, изведени съответно от нарушение на принципа на пропорционалност, както и от грешка при прилагане на правото, от липса на мотиви и от злоупотреба с власт по отношение на произхода на разглежданите продукти.

7 С първото си основание жалбоподателят по същество е поддържал, че по силата на принципа на пропорционалност двете установени от Комисията нередности, а именно непредставянето на доклад за продажбите, които не са обхванати от гаранцията, и използването на съобразени с гаранцията фактури, не са съставлявали основни нарушения на тази гаранция, позволяващи на Комисията да му наложи толкова тежко наказание като оттеглянето на приемането на гаранцията.

8 Общият съд отхвърля това първо основание, като преценява по същество, в точки 53—55 от обжалваното съдебно решение, че неизпълнението на една гаранция само по себе си е достатъчно, за да доведе до нейното оттегляне, и че принципът на пропорционалност не намира приложение при разглеждането на въпроса за самото налагане на антидъмпингови мита в резултат на това оттегляне. Всъщност едно такова оттегляне на приемането на гаранцията води до налагането на окончателни антидъмпингови мита върху съответния внос на жалбоподателя и законосъобразността на оттеглянето на приемането на гаранция сама по себе си не може да бъде поставена под въпрос от гледна точка на посочения принцип.

9 Що се отнася до второто основание, изтъкнато от жалбоподателя в подкрепа на неговата жалба, в точка 58 от обжалваното съдебно решение Общият съд го отхвърля като несъстоятелно и вследствие на това отхвърля жалбата в нейната цялост.

Искания на страните

10 В своята жалба пред Съда жалбоподателят моли Съда:

— като главно искане, да отмени обжалваното съдебно решение в неговата цялост, както и решението и спорния регламент като правни актове на Съюза, които го засягат,

— при условията на евентуалност да върне делото за повторно разглеждане пред Общия съд и

— да осъди Съвета и Комисията да заплатят съдебните разноски, включително и направените от него в производството пред Общия съд.

11 С писмения си отговор на жалбата Съветът иска от Съда:

— като главно искане, да отхвърли жалбата в настоящото производство,

— при условията на евентуалност да отхвърли първоинстанционната жалба или да върне делото за ново разглеждане на Общия съд, и

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски, включително и направените в производството пред Общия съд.

12 С писмения си отговор на жалбата Комисията иска от Съда да отхвърли подадената първоинстанционна жалба и жалбоподателят да бъде осъден да заплати съдебните разноски, направени както в производството по обжалване, така и в първоинстанционното производство.

По жалбата

Доводи на страните

13 С единственото си основание жалбоподателят поддържа, че Общият съд неоснователно е приел, че неизпълнението на една гаранция е достатъчно само по себе си, за да доведе до нейното оттегляне, и че след като едно такова оттегляне е равностойно на същинското облагане с антидъмпингови мита, към което не се прилага принципът на пропорционалност, от това следва, че законосъобразността на оттеглянето на приемането на гаранцията не би могло като такава да бъде поставена под въпрос от гледна точка на този принцип.

14 Жалбоподателят твърди също, че Общият съд явно е изопачил фактите, като е приел в точка 48 от обжалваното съдебно решение за „безспорно, че жалбоподателят е нарушил разглежданата гаранция“, доколкото това твърдение погрешно създава впечатлението за признаване от страна на жалбоподателя, че не е изпълнил гаранцията по смисъла на член 8 от основния регламент, какъвто не бил конкретният случай. Той всъщност никога не бил приел, че допуснатите грешки или нередности са били достатъчно сериозни, за да съставляват неизпълнение на гаранцията по смисъла на този член 8, параграф 9. Всъщност всички стоки, обхванати от гаранцията, били продавани над минималната цена, докато останалите стоки, които не са били обхванати от гаранцията, реално са били облагани със съответните антидъмпингови мита и процесът на проверката протичал ефикасно при пълно сътрудничество от негова страна.

15 По-конкретно жалбоподателят поддържа, че решението да се оттегли приемането на гаранцията, по реда на член 8, параграф 9 от основния регламент, съставлява етап, предхождащ налагането на антидъмпингови мита, който е равностоен на акт на институциите на Съюза, подлежащ на съдебен контрол в светлината на принципа на пропорционалност. Той счита, че всяко решение, свързано с гаранции, поети по реда на този член 8, по-конкретно приемането на гаранция, налаганите от последната условия и временното му оттегляне, може да бъде подложено на съдебен контрол от гледна точка на този принцип. Според жалбоподателя един различен подход би довел до предоставянето на институциите на Съюза, и по-конкретно на Комисията, на неограничено право на преценка при прилагането на същия член 8. Всъщност неприлагането на посочения принцип към изпълнението на гаранцията също така щяло да доведе до отпадане на необходимостта да се мотивират решенията, с които Комисията оттегля приемането на гаранции и до невъзможността да бъде подложена на съдебен контрол валидността на тези актове и на техните мотиви.

16 Що се отнася до доводите, изведени от твърдяно изопачаване на фактите в точка 48 от обжалваното съдебно решение, Съветът припомня, че в хода на административното разследване и на производството пред Общия съд жалбоподателят никога не е оспорвал твърдението на Комисията, че жалбоподателят, от една страна, не е посочил в докладите, изпратени до тази институция, продажбите на съответната стока, които не са били обхванати от гаранцията, нито, от друга страна, че е записал в съобразените с гаранцията фактури продажби на съответната стока, които не са обхванати от гаранцията, и че следователно не е изпълнил поетата от него гаранция. Следователно твърдението на Общия съд, съдържащо се в посочената точка 48, било точно. Що се отнася до твърдението, че точка 51, второ изречение от посоченото решение можело да породи предположението, че жалбоподателят е признал значението, което има неизпълнението на гаранцията, Съветът счита, че тази точка се ограничава само до това да препрати към Решение на Общия съд от 4 юли 2002 г. по дело Arne Mathisen/Съвет (T-340/99, Recueil, стр. II-2905) и към двете условия, които трябва да бъдат изпълнени едновременно, за да може Комисията да оттегли правомерно приемането на гаранцията и да наложи окончателно антидъмпингово мито.

17 Според Съвета редакцията на член 8, параграф 9 от основния регламент предполага недвусмислено, че оттеглянето на приемането на гаранция е пряка последица от нейното неизпълнение, както и налагането на антидъмпингово мито е пряка последица от оттеглянето на приемането на гаранция. Нямало никаква разлика между сериозното нарушение и незначителното нарушение на гаранцията. Когато един износител предлага гаранция и Комисията я приема, задача на този износител е да спазва всички условия по тази гаранция. Съветът припомня, че гаранциите се основават на отношения на доверие между износителя, който посредством гаранцията има възможност да избегне плащането на мита, и Комисията. Последната е задължена, от гледна точка на промишлеността на Съюза, да следи за това гаранциите да бъдат също толкова ефикасни като налагането на антидъмпингови мита.

18 Съветът преценява, че решението да се оттегли приемането на гаранция в случай на неизпълнение на последната, не подлежи на отделен контрол за пропорционалност на това решение за оттегляне. Същевременно обаче той припомня, че Комисията може да оттегли приемането на гаранция единствено ако тя констатира, че е налице неизпълнение на обявените в гаранцията условия. Такава една констатация обаче подлежи на редовния съдебен контрол.

19 И накрая, Съветът подчертава, че жалбоподателят никога не е изтъквал, че член 8, параграф 9 от основния регламент нарушава като такъв принципа на пропорционалността, предвиждайки, че всяко неизпълнение на една гаранция е достатъчно, за да се даде възможност на Комисията да оттегли приемането на тази гаранция.

20 Комисията възприема становището на Съвета по съществото на спора. Освен това тя припомня, че член 8 от основния регламент не предоставя на жалбоподателя никакво право да се ползва от гаранция и че тази институция има широко право на преценка, за да решава дали приема или не предлаганата от едно предприятие гаранция. В действителност изтъкнатото от жалбоподателя основание водело до оспорване на валидността на основния регламент като такъв от гледна точка на принципа на пропорционалност, доколкото, видно от текста на този регламент, Комисията е оправомощена да налага антидъмпингови мита, щом като е налице неизпълнение на гаранцията. Тя изтъква, че ако бъде възприето предлаганото от жалбоподателя тълкуване на този член 8, това би нанесло сериозна вреда на ефективността на гаранциите, за които е предвидено да пораждат същите последици като антидъмпинговите мита, а именно да прекратят вредоносното действие на дъмпинга.

21 Комисията поддържа, че е длъжна да прекрати евентуален вредоносен дъмпинг и че в това отношение контролът по изпълнението на една гаранция придобива ключово значение. По тази причина техническите нарушения, свързани със задължението за предоставяне на информация, били много значими, доколкото те имат за цел да позволят на Комисията да изпълни задължението си за осъществяване на контрол по изпълнението на гаранцията. Член 8, параграф 7 от основния регламент оставял много малко поле на преценка на Комисията в това отношение, като предвиждал, че в рамките на този контрол неспазването на тези изисквания се счита за неизпълнение на гаранцията.

Съображения на Съда

22 Най-напред следва да се припомни, че съгласно член 8, параграф 1 от основния регламент, при условие че е установено наличието на дъмпинг и вреди, Комисията може да приема предложения, с които износителите доброволно и в задоволителна степен поемат задължението да преразглеждат своите цени с цел да се избегне износът на съответните стоки на дъмпингови цени, ако тя е убедена, че вредоносният ефект на дъмпинга се отстранява с поемането на тази гаранция.

23 В конкретния случай, видно от точка 12 от обжалваното съдебно решение, Комисията решава да приеме предлаганата от жалбоподателя гаранция, съгласно която последният поема задължение да спазва минималните фиксирани цени за износа на стоманени кабели за Съюза, с цел да гарантира премахването на вредоносните последици от дъмпинга.

24 Всъщност, в съответствие с целта на член 8 от основния регламент, по силата на предложената от него гаранция, жалбоподателят е бил длъжен не само да гарантира реалното ѝ спазване, но и да осъществява ефикасен контрол върху изпълнението на тази гаранция, като сътрудничи на Комисията в рамките на отношенията на доверие, на които почива приемането от нея на подобна гаранция.

25 В точка 48 от обжалваното съдебно решение Общият съд установява, че жалбоподателят не е изпълнил дадената от него гаранция, първо, като не е изпълнил задължението си да представя тримесечни доклади за продажбите на разглеждания продукт, които не са обхванати от гаранцията, и второ, като не е изпълнил задължението си да не издава съобразени с гаранцията фактури за продукти, които не са обхванати от тази гаранция.

26 С втората част от единственото си основание, която трябва да бъде обсъдена на първо място, жалбоподателят поддържа, че Общият съд явно е изопачил фактите с констатацията си, че той е признал за допуснатото от него нарушение на дадената от него гаранция по смисъла на член 8 от основния регламент, докато той винаги бил поддържал, че не е имало сериозно нарушение на тази гаранция.

27 В това отношение следва да се припомни, че изопачаването трябва ясно да е видно от доказателствата по делото, без да е необходимо да се извършва нова преценка на фактическите обстоятелства и на доказателствените средства (Решение от 3 септември 2009 г. по дело Moser Baer India/Съвет, C-535/06 P, Сборник, стр. I-7051, точка 33 и цитираната съдебна практика).

28 Следва да се изтъкне, че видно от обжалваното съдебно решение, жалбоподателят никога не е оспорвал твърдението на Комисията, че той, от една страна, не е посочвал в докладите, изпратени до тази институция, продажбите на съответната стока, които не са били обхванати от гаранцията, и от друга страна, е записвал в съобразените с гаранцията фактури продажби на съответната стока, които не са били обхванати от гаранцията. Следователно Общият съд основателно е приел, че жалбоподателят не е изпълнил условията на гаранцията.

29 Доколкото жалбоподателят иска да постави под съмнение преценката на фактите, направена от Общия съд, като оспорва главно обстоятелството, че според последния условията на гаранцията не са били спазени, този довод трябва да бъде обявен за недопустим, щом като той цели преразглеждане на извършената от Първоинстанционния съд преценка на фактите, за което Съдът не е компетентен в рамките на производство по обжалване.

30 Що се отнася до упрека, съгласно който в точка 51 от обжалваното съдебно решение Общият съд е дал да се разбере, че жалбоподателят не е оспорил обстоятелството, че е допуснал сериозни нарушения, този упрек следва да бъде отхвърлен като произтичащ от неправилен прочит на посочения пункт. Всъщност констатацията на Общия съд, че „жалбоподателят не оспорва, че тези условия са изпълнени“, по никакъв начин не предполага, че според Общия съд последният се е съгласил, че е допуснал сериозни грешки. Напротив, логиката, следвана от Общия съд в тази точка 51, е построена върху съображението, че „всяко неизпълнение“ на гаранцията води автоматично до оттегляне на нейното приемане, без да бъде необходимо да се дава квалификация на мащабите на допуснатите нарушения.

31 Що се отнася до първата част на единственото основание на жалбоподателя, последният упреква Общия съд, че е приел неоснователно в точка 51 от обжалваното съдебно решение, че жалбоподателят не оспорва съществуването на сериозно неизпълнение по смисъла на член 8,

параграф 9 от основния регламент —- разпоредбата, оправомощаваща Комисията да оттегли приемането на гаранцията. Според жалбоподателя решението да се оттегли приемането на гаранцията в съответствие с тази разпоредба е етап, който предхожда налагането на антидъмпингови мита и предполага правомощие на Комисията, което подлежи на контрола на съдията на Съюза в светлината на принципа на пропорционалност.

32 Разбира се, видно от член 8, параграф 9 от основния регламент, налагането на антидъмпингово мито е автоматично при оттегляне от страна на Комисията на приемането на една гаранция. В замяна на това Комисията разполага с посоченото по-горе право на преценка при извършването на оценяване, насочено към квалифициране на естеството на неизпълнената гаранция и, в съответствие с принципа на пропорционалност, към определяне на това дали следва или не да се оттегли приемането на гаранцията. В тези условия именно упражняването на това право на преценка, противно на приетото от Общия съд в точки 51 и 55 от обжалваното съдебно решение, е предмет на контрол от страна на съдията на Съюза.

33 Всъщност съгласно член 8, параграф 9, втора алинея от основния регламент оценката на Комисията относно това дали е налице неизпълнение се извършва по правило в срок от шест месеца, но не по-късно от девет месеца след представянето на обоснованото искане, подадено от всяка заинтересована страна или държава членка, имащо за цел да се разгледа наличието на такова неизпълнение.

34 В конкретния случай, както беше припомнено в точка 28 от настоящото съдебно решение, от точка 48 от обжалваното съдебно решение е видно, че жалбоподателят не е спазил своята гаранция, като е нарушил задължението си, от една страна, да представя изискваните тримесечни доклади, и от друга страна, да не издава съобразени с гаранцията фактури за стоките, които не са обхванати от гаранцията. В това отношение, видно от съображение 26 от спорното решение, Комисията „не счита, че задължението да се представят точни доклади за продажбите или за включването на стоки, които не са обхванати от гаранцията, във [съобразените с гаранцията] фактури следва да бъде от второстепенна важност или подценявано спрямо всички други разпоредби на една гаранция“. Съгласно същото съображение според нея единствено „ако разполага с пълните подробности за продажбите на съответен продукт в Общността […], Комисията може ефективно да контролира една гаранция и да определи дали тя се спазва и дали се отстраняват вредните последствия от дъмпинга. Ако отчетите за продажбите са непълни или неверни, това хвърля съмнение върху спазването на гаранцията от страна на [дружеството] като цяло, [така че следователно] съблюдаването на правилата при отчетността […] трябва да се разглежда като съставна част от основните задължения на заинтересованите [дружества]“.

35 Освен това е очевидно, че упражняването от страна на Комисията на контрол върху гаранциите е свързано с достоверността на представените документи при изпълнението на гаранцията, договорена от съответния износител. Като не спазва това задължение за информиране, произтичащо от гаранция като разглежданата по настоящото дело, износителят скъсва връзката на доверие, която е необходима за отношението на сътрудничество, създадено с тази гаранция. По този начин подобно нарушение на условията на посочената гаранция крие опасност да лиши последната от нейната полезност. При такива условия значението на задълженията за информиране трябва да се разглежда като основно за доброто функциониране на системата на гаранции, позволяваща да се избегне прилагането на антидъмпинговите мита.

36 Важно е да се припомни, че целта на член 8 от основния регламент, която е да гарантира премахването на вредоносните последици на дъмпинга, които търпи промишлеността на Съюза, се основава главно на задължението за сътрудничество на износителя, както и на контрола върху правилното изпълнение на поетата от последния гаранция.

37 По този начин жалбоподателят не успява да докаже, че преценката на Комисията, че той не е изпълнил основно задължение, е неправилна.

38 Всъщност доводите на жалбоподателя, възпроизведени в точки 27—43 от обжалваното съдебно решение, не са в състояние да оборят квалифицирането от Комисията на задълженията, нарушени от жалбоподателя, като основни.

39 Като се има предвид, че неизпълнението от жалбоподателя на дадената от него гаранция, що се отнася както до задължението му да представя тримесечни доклади за продажбите на разглеждания продукт, които не са обхванати от гаранцията, така и до това да не издава съобразени с гаранцията фактури за продукти, които не са обхванати от тази гаранция, е безспорно и следователно че преценката за наличието на неизпълнение на основно задължение от негова страна не може да бъде разглеждана като неправилна, Комисията е имала основание да оттегли решението за приемане на дадената от жалбоподателя гаранция и с това не е нарушила принципа на пропорционалност. При тези условия нейно задължение е било освен това, в съответствие с член 8, параграф 9 от основния регламент, да наложи окончателно антидъмпингово мито на жалбоподателя.

40 С оглед на всички гореизложени съображения единственото основание, изтъкнато от жалбоподателя в подкрепа на неговата жалба, не може да бъде уважено и вследствие на това жалбата трябва да бъде отхвърлена.

По съдебните разноски

41 Съгласно член 184, параграф 2 от своя процедурен правилник, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски. Съгласно член 138, параграф 1 от същия правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от последния, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като жалбоподателят е загубил по единственото повдигнато от него основание и Съветът, както и Комисията, са направили искане за неговото осъждане, той трябва да бъде осъден да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Usha Martin Ltd да заплати съдебните разноски по настоящото производство.

Подписи